

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 4. S. Nicasius docet pœnam merita[m] in remedium Salutis
conuertendam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. VII. Rhemenſium exemplo demonſtratur, quid poſſit ſatisfactio. Regu-
lari? quàm multi, qui gladium effugerunt, in montibus & ſil-
uis fame enecti perierunt? Sic Deus etiam in hac vita plectit
peccatores. Nonne ſatius fuiſſet S. Nicaſium, & S. Anianum
audire, & faciem Domini præoccupare in confeſſione? quæ
pœnitentiæ aut tam acerba, aut tam fuiſſet vniuerſalis? Ita con-
tingit illis qui pœnitentiæ vel non agunt, vel differunt. Et lon-
gè grauius quiddam continget illis, qui pœnitentiæ differunt
in alteram vitam, exiſtimantes ſe illa ſupplicia faciliùs toleratu-
ros. Vtinam non multi ex hic præſentibus in eadem naui vehe-
rentur, qui ſi vitam dudum emendaſſent, ſi pœnitentiæ ſeriò
egiſſent, non jam iumenta, domus, villas, & omnia ſua incendijs
aut direptione perdiſſent.

Quamquam illa, ſi perierunt, non poſſunt recuperari; poſ-
ſunt tamen in grande lucrum conuerti; quod nos docuit S. Ni-
caſius. Obſidebatur ciuitas Rhemenſis, & ab Attila acriter op-
pugnabatur; poſtquam alij in montes fugiſſent, alij, qui reman-
ſerant ciues, vltimo demum ſubuerſionis die, hoſtibus circum-
quaſque moenia ſcandentibus, aut, vt ſcanderent, nitentibus, ter-
rore percuſſi, ad S. Nicaſium in oratione proſtratum cucurre-
runt, interrogantes, quidnam ipſe ſuaderet; ſatiusne eſſet, ſerui-
tuti gentium ſe ſe tradere, an vſque ad mortem pro ſalute vr-
bis dimicare? Ibi Nicaſius, diuina reuelatione edoctus, urbem in ci-
uibus funditus euertendam, in hunc modum populum eſt affatus:
*Numinis hæc eſt indignatio, & ciner; iuſſum Dei iudicium, ſceleribus
veſtris debitum. Dudum peccata veſtra diuinam iram præuocauerunt.
Monui, rogavi, prædixi omnia. Nihil effeci. Nunc Deus punit. Cinetti
ſumus. Non eſt modus, nonrima euadendi. Ergo id agamus, ex neceſſi-
tate faciamus virtutem. Flagellum diuinum vt remedium, non vt ſup-
plicium accipiamus. Nam verumq; poſſumus. Agnoſcamus nos me-
ruiſſe, quod patiemur. Pœnitentiæ agamus, & quidquid nobis graue
acciderit, feramus non inuiti, ſed prompti ac libentes; vltioni, non co-
acti; compuncti, non compulſi; patientes, non deſperantes; Deoq; cum
ſpe ſalutis pro debito noſtro offeramus. Oportebat quidem hæc mala am-
teneriſſe, quando dixi: Convertimini, & agite pœnitentiæ ab omni-
bus iniquitatibus veſtris, & non erit vobis in ruinam iniquitas. Sed non
audisti me, ideo venit ſuper vos indignatio. Quid igitur aliud ſuper eſt,*

M

niſi vſ

IV.

S. NICASIVS 2
BOCET POL-
NAM MERI-
TAM IN RE-
MEDIUM SA-
LVTIS COM-
VERTENDAM

lell. 1. 12.

90 Cap. VII. Rhomensium exemplo demonstratur, quid possit satisfactio.

1. Cor. 11. 30.

Vide Conc.
Trid. sess. 14.
de pœnit. Sa
esam. c. 9.

nisi ut flagellū Dei, tamquā filij a patre suscipiamus? ut dum nos punit, sancti. Id ergo agamus, ut ipsa mors præsens non supplicium nobis fiat, sed remedium. Ita & D. Paulus scribit, multos indignè communicantes corpori Domini morte panitos. Ideò, inquit, inter vos multi imbecilles & dormiunt multi: quos ante mortē Deo reconciliatos fuisse idem Apostolus non tacuit, addidit enim: A Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur. Nec dubitandū est, nos per Christum satisfacere posse adhuc, patienti toleratione flagellorū a Deo commissorum. Si agnoscamus, nos ea meruisse, si ea libentes perferamus; & præsertim ab Actila tamquam Christianis illata, Christi nomine amplectamur; si denique instantius oremus pro inimicis nostris, salutem illis optantes tamquam amicis. Ita & pro peccatis nostris faciemus, & martyri coronam reportabimus.

V. I.
S. NICASII
MARTYRIUM

His, atque alijs talibus dictis adiecit S. Nicasius, se quoque, tamquam partem, pro ouili suo paratū esse ad mortem oppetendam. Aderat & germana soror eius Eutropia, quæ & ipsa, expansis ad cælum manibus, plebem, quantis maximis poterat & verbis, & viribus hortabatur, eam ad pœnitentiam, tum ad martyrii coronam non negligendam. Dum hæc frater & soror ad populum inflammandum differunt, ecce hostis muros superat, & repenti furibundus paganorum impetus, infesto agmine irruit, horridono ululatu, quali victores vii solent, insultatione pleno. Nicasius igitur, comite sorore sacros hymnos, & cantica spiritualia psallens, ad ostium basilicæ S. Genitricis Dei Mariæ, quam in arcem sedis fundauerat, eis occurrat obviam; moxq; ut ferratas acies aspexit, ante templi forēs, circumfusas, manu silentium petens, hæc dixit: O nutibus diuinis ministra forisudo, quare contra humana conditionis modum victoriam vestra dignitatis in rabiem conuertitis? Nam veri iuris titulus quondam nobilium bellatorum inscriptus erat:

Virgil lib. 6.
Æneid.

Parcere subiectis, & debellare superbos.

Ecce plebs Christiana de se humilis, & deuota, vestris in conspectibus prostrata, remissionem peccatorum usque ad mortem obediens expedit: pœnitentiam & vos pro sceleribus vestris Deum verum agnoscentes: no fortè indignatio eius, quæ per vos alijs fit ad correptionem salutis, vobis fiat stipendium æterna damnationis. Quod si oues meas, persequent ante impietate, queritis, trucidate me primum, & pro ipsis victimâ divina